

Polsslag Brugmann : Openbare ziekenhuizen in nood: actieplan is nodig !

Het is niets nieuws. Al jaren ondervindt het personeel van de openbare ziekenhuizen dag aan dag de afbraak van haar arbeidsvoorwaarden. De voorbije tien jaar nam de activiteit van de vijf Brusselse openbare ziekenhuizen (het IRIS netwerk) voortdurend toe. Het aantal patiënten is gestegen van 587.000 naar meer dan een miljoen in 2007, de consultaties in onze ziekenhuizen zijn bijna verdubbeld ten opzichte van 1997. Het aantal dagverblijven neemt eveneens toe, van 42.000 in 2005 naar meer dan 51.000 in 2007 (bron: Le Soir in 2009).

Onze directies scheppen daarover op, maar zwijgen over de gevolgen voor de patiënten en het personeel, want dat neemt niet toe ! In onze instelling die door directie wordt onderworpen aan een « sociaal plan », neemt het aantal werknemers zelfs af (er worden meer dan 80 afvloeiingen voorzien). De groei van de activiteit verhoogt wel de inkomsten, maar wordt noch voor het aanwerven van bijkomend personeel, noch voor verbetering van onze arbeidscondities, noch voor loonsverhoging gebruikt.

De patiënten zijn uiteraard het slachtoffer van deze structurele problemen. Het is onmogelijk om de verzorging van patiënten onder de beste condities te verrichten bij tijdsgebrek en voortdurende stress. Iedere werknemer doet nochtans het uiterste om het ritme bij te houden. Kijk maar naar de opstapeling van overuren. Patiënten zijn geen koopwaar of cijfers in de boekhouding... toch niet voor het personeel.

Het standpunt van de directie is daar totaal tegengesteld aan. Onder voorwendsel van een nieuw uurrooster heeft ze er niet beter op gevonden dan een groot deel van de gepresteerde overuren te “stelen”. Het volstaat blijkbaar niet om ons uit te persen om het « budgettair evenwicht » te behalen, eigenlijk zou de directie willen dat we gratis werken. Samen met de intimidaties en het voortdurend onder druk zetten van het personeel (constante wijzigingen in het uurrooster, dagen van 12u,...) moet dit wel leiden tot toenemende spanning, tot een explosie van burn-outs, met als resultaat dat veel collega's ons ziekenhuis uiteindelijk verlaten.

Het is hoog tijd om iets te ondernemen tegen deze catastrofe. De acties van vorig jaar tegen de annulatie van overuren waren een goed begin. We hadden de kans moeten aangrijpen om het personeelstekort en de achteruitgang van de arbeidscondities op de agenda te plaatsen... door een mobiliserend actieplan op te stellen.

We moeten geen illusies koesteren : de redenen voor de explosie van de overuren zijn er nog steeds en het zal er alleen maar slechter op worden. Het zal er de komende maand op aan komen ons te organiseren en te verenigen rond strijdbare eisen om een krachtsverhouding op te bouwen tegenover de directie.

Wij roepen alle werknemers, militanten en vakbondsafgevaardigden op om de discussie aan te gaan met hun collega's en te mobiliseren en om de discussie aan te gaan met de vakbondsverantwoordelijken over de nood om op een georganiseerde wijze te reageren tegen de arrogantie van de directie. We mogen ons niet langer laten doen!!

WIJ DE LASTEN - ZIJ DE WINSTEN

WIJ WILLEN HUN CRISIS NIET BETALEN

In 2011 zal de teller voor het aantal werklozen de kaap van 800.000 bereiken. Er zijn niet voldoende jobs en er is geen geld om aan te werven. Er is zelfs geen geld genoeg om diegenen die wel een job hebben aan het werk te houden. In 2009 waren er drie keer zoveel afdankingen als in een "normaal" jaar. Is hier niets tegen te doen? Is het nu eenmaal wat er gebeurt op een ogenblik van crisis? Moeten we alles maar slikken?

Moeten we het dogma van de "competitiviteit" blijven aanvaarden? En het dictaat van de liberalisering? Het verheerlijken van de "vrije" markt? De door media en politici aangeprezen "vrijheid van ondernemen" betekent in de praktijk dat er 356.000 Belgen in de problemen komen omdat ze teveel schulden hebben. 1.470.000 mensen leven onder de armoedegrens, maar tegelijk wordt wel 9 miljard euro gevonden om aan de grote bedrijven uit te delen. Bij Opel dreigen 2.600 arbeiders hun werk te verliezen, terwijl Opel Belgium een winst van 3,4 miljoen euro realiseert. Dat volstond niet... Hoeveel drama's gaan schuil achter dit soort cijfers?

Dit systeem werkt niet. Er vallen ook slachtoffers. Wij betuigen ons medeleven met de slachtoffers van de treinramp in Buizingen. Het liberaliseringsbeleid zorgt ook bij het spoor voor een groeiende werkdruk en draagt een verpletterende verantwoordelijkheid. Tussen 2004 en 2006 nam het aantal NMBS-personeelsleden af van 42.000 tot 38.000 waardoor het overblijvende personeel meer moest doen met minder collega's. De combinatie van de stijgende werkdruk en een toename van het verkeer laat zich op pijnlijke wijze voelen.

De groeiende druk op de arbeiders en hun gezinnen laat zich op heel wat vlakken voelen. 7% van de Belgen neemt dagelijks medicijnen, soms gewoon om te slapen. En dan spreken we niet over een paar slechte dagen. In 2008 gingen 14 miljoen dozen kalmerings- en slaapmiddelen over de toonbank, deze consumptie neemt jaar na jaar toe. Dit is een tegenstelling in dit systeem: terwijl honderdduizenden mensen geen werk en toekomstperspectief vinden, moeten tienduizenden anderen soms 45 tot 60 uur per week werken en zich overeind houden met allerhande pillen. Werkloosheid, armoede, onhoudbare werkdruk, openbare diensten van een beperktere kwaliteit,... dat is wat de meerderheid van de bevolking wordt geboden onder dit systeem.

Langs de andere kant van de samenleving gaan de zaken beter. Na een grootschalige reddingsoperatie op de kap van de gemeenschap, heeft Fortis (als filiaal van BNP-Paribas) met 261 miljoen euro winst bijgedragen aan een recordwinst voor de volledige groep. ING-België werd eveneens gered door de overheid en maakte in 2009 een winst van maar liefst 1 miljard euro, 56% meer dan in 2008!

Intussen worden onze openbare diensten afgebouwd om de factuur van de reddingsoperaties te betalen. De belangen van de arbeiders en de gebruikers van openbare diensten zijn dezelfde. Dat werd op dramatische wijze aangetoond met de ramp in Buizingen. We hebben dezelfde belangen en moeten samen in verzet gaan. Mooie beloften of een parlementaire onderzoekscommissie volstaan niet. We hebben een strategie van strijd nodig. Doe mee met het verzet tegen dit systeem dat de winsthonger voor onze levensstandaard en veiligheid plaatst.

email : polsslag@socialisme.be
polsslagnonprofit.blogspot.com